

revisionens Bemærkninger til Statsregnskaberne forekommer der ofte den Bemærkning, at man maa meget ønske, at Udgiftsposterne affattes saaledes, at Budgettet og det virkelige Regnskab svare til hinanden. Paa Indtægtsbudgettets Omraade kan man selvfølgelig ikke naa den samme Nøjagtighed som med Hensyn til Udgifterne, men det forekommer mig, at man maa kunne tilstræbe nogen Nøjagtighed og det er ikke at tilstræbe Nøjagtighed, paa Indtægternes Omraade, naar man lader Indtægtsoverslaget staa uforandret, selv om man ved Samlingens Slutning selv erkender, at det er for lavt. I dette Tilfælde kan netop denne Metode politisk set have nogen Betydning, for saa vidt som et større Underskud paa Finansloven giver mere Holdbarhed for Regeringens Skattepolitik, end et mindre Underskud vilde gøre. I Aar kan der selvfølgelig ikke være Tale om andet end at pege paa dette Spørgsmaal; en Drøftelse og Afgørelse af Spørgsmaalet maa være forbeholdt Fremtiden. Naar nu Landstinget yderligere har forøget Underskuddet ved denne Bestemmelse om Kultoldanmærkningens Bortfalden, er dette misvisende, thi baade for Toldindtægternes og Statsbaneindtægternes Vedkommende har Finansministeren erkendt, at de maatte budgetteres højere, end de ere budgetterede, naar man regner med de Erfaringer, som man for Øjeblikket sidder inde med, saa ledes at Underskuddet i Virkeligheden ikke kan siges at være forøget. Jeg for mit Vedkommende, som tror, at Finansministerens Indtægtsoverslag er for lavt, mener, at Underskuddet ogsaa ved Samlingens Begyndelse var for højt anslaaet.

Den Interesse, der knytter sig til Debatten i Dag, er særlig knyttet til Spørgsmaalet om Anmærkningen angaaende Kultolden, og her synes det mig, at der kunde være Grund til at se et Øjeblik paa selve Finansministerens Stilling til dette Spørgsmaal. Hvad kan Grunden have været for den højtærede Finansminister til at paabegynde en Taktik, en Politik, som han ikke ønsker at fuldføre? Hvad kan Grunden have været for Finansministeren til at foreslaa at ændre Kultolden ved en Anmærkning paa Finanslovforslaget, naar han, som Forhandlingerne her vise, var villig til at opgive den allerede den første Dag, dette Spørgsmaal blev behandlet? Allerede den første Dag, Spørgsmaalet blev behandlet, erklærede den højtærede Finansminister, da der fra en af Højres Talere fremsattes Indvendinger imod Kultoldanmærkningen, at han var rede til at frafalde den. Det

er besynderligt, at Finansministeren fremsætter paa Finanslovforslaget en Anmærkning, som han er villig til at frafalde overfor den første Kritik, men da Finansministeren ved første Behandling erklærede sig villig til at stille sig saaledes, hvad er saa Grunden til, at han alligevel opretholder Anmærkningen under anden og tredje Behandling her i Tinget, naar han dog, naar Sagen kommer til Landstinget, ikke vil røre en Haand for at bevare denne Anmærkning?

Nu er Forholdet ikke det, som det ærede Medlem fra Odense (Marott) mente, at det er første Gang, at vi efter Systemskiftet faa Finanslovforslaget tilbage fra Landstinget, thi allerede i Systemskiftets første Aar var der Uoverensstemmelse mellem Folketinget og Landstinget, som, saa vidt jeg erindrer, førte til et Fællesudvalg, hvor Uoverensstemmelserne udjævnedes. De Uoverensstemmelser, der vare den Gang i det første Aar efter Systemskiftet, forekomme mig at være mindre betydende end den, der er i Aar. Det var, saa vidt jeg erindrer, Smaaspørgsmaal, det drejede sig om den Gang; der var ganske vist ogsaa en Anmærkning, men en Anmærkning af meget underordnet Betydning, vistnok vedrørende Spørgsmaal om Navneforandring.

De Spørgsmaal, der den Gang var Uoverensstemmelse om, forekomme mig altsaa at være mindre end Spørgsmaalet i Aar, thi det Spørgsmaal, hvorom der i Aar er kommet Uoverensstemmelse, er et ret betydningsfuldt Spørgsmaal, nemlig dette, om Folketinget har Adgang til paa Finansloven at ændre en bestaaende Lov. Det siger sig selv, at det er af Betydning for Folketinget, som fra gammel Tid har hævdet sin Overmagt med Hensyn til Finansloven, og som gennem en Række af Aar har tilkæmpet sig en fast Overvægt paa Finansloven, at det paa Finansloven kan ændre en bestaaende Lov. Det er et betydningsfuldt Princip, og følgelig er det betydningsfuldt at hævde det, og det er beklageligt, naar Princippet føres ud i Livet uden nogen som helst Villie eller Magt bag sig til at blive gennemført. Derfor forstaar jeg ikke den højtærede Finansministers Politik i denne Sag, hverken at han oprindeligt fremsatte Forslaget, eller at han, den Gang han maatte erkende, at han ikke var i Stand til at gennemføre det, ikke frafaldt det paa et tidligere Tidspunkt af Forhandlingerne.

Jeg vil i Tilslutning til den Forespørgsel, det ærede Medlem fra Odense (Marott)